

Аа	[a]
Бб	[b]
Вв	[v]
Гг	[g]
Дд	[d]
Ее	[je]
Ёё	[jo]
Жж	[ž]
Зз	[z]
Ии	[i]
Йй	[j]
Кк	[k]
Лл	[l]
Мм	[m]
Нн	[n]
Оо	[o]
Пп	[p]
Рр	[r]
Сс	[s]
Тт	[t]
Уу	[u]
Фф	[f]
Хх	[ch]
Цц	[c]
Чч	[č]
Шш	[š]
Щщ	[šš]
ъ	tvrdý znak
ы	[y]
ь	měkký znak
Ээ	[e]
Юю	[ju]
Яя	[ja]

А а Б б В в Г г Д д

Е е Ё ё Ж ж З з

И и Й й К к Л л

М м Н н О о П п

Р р С с Т т У у

Ф ф Х х Ц ц Ч ч

Ш ш Щ щ Ъ ъ Ы ы Ь ь

Э э Ю ю Я я

PÍSMENA

Samohlásky:

Аа [a], Оо [o], Уу [u], Ии [i], Ыы [y], Ээ [e]

Яя [ja], Ёё [jo], Ее [je], Юю [ju]

Souhlásky:

Б б [b]

В в [v]

Г г [g]

Д д [d]

Ж ж [ž]

З з [z]

Й й [j]

К к [k]

Л л [l]

М м [m]

Н н [n]

П п [p]

Р р [r]

С с [s]

Т т [t]

Ф ф [f]

Х х [ch]

Ц ц [c]

Ч ч [č]

Ш ш [š]

Щ щ [šš]

Souhlásky dělíme na tvrdé: **ж, ш, ц** a měkké: **ч, щ, й**.
Ostatní souhlásky mohou být i tvrdé i měkké.

Měkký znak: ь

Měkký znak ь označuje měkkost předcházející souhlásky, odpovídá háčku v českém pravopisu

Буд' – **будь**

Tvrký znak: ъ

Tvrký znak ъ odděluje předponu zakončenou souhláskou od slovního základu, který začíná na **е, ё, ю, я**

съезд, **подъём**

PŘÍZVUK

- Může být na kterékoli slabice slova.
- Může být pohyblivý.

V učebnicích se značí čárkou, tučným písmem nebo podtržením.

Кинó — кино — кино

лэто — лето — лето

Přízvučné slabiky vyslovujeme výrazněji a zřetelněji než slabiky nepřízvučné.

PRAVIDLA ČTENÍ

1. Čtení samohlásek.

Непřízvučné а čteme krátce jako nejasný zvuk [ə].

Э se píše v ruštině na začátku slov. Čte se jako české e.

Этаж, экономика, этикет

Е (po souhlásce) před přízvukem čteme jako [i], сестра [sistrá].

Vždy rozlišujeme výslovnost ы а и: был – бил.

Čtení Я, Ё, Е, Ю:

1. Na začátku slova, po ъ, ь a po samohlásce čteme:

я – [ja]

ё – [jo]

е – [je]

ю – [ju]

Яна, Наталья, Мария

Ёжик, бельё, моё

Ель, счастье, золотое

Юра, выюга, знаю

2. Po souhlásce:

я – [měkká souhláska + a]

ё – [měkká souhláska + o]

е – [měkká souhláska + e]

ю – [měkká souhláska + u]

Люстра, стена, ковёр, мясо

2. Čtení souhlásek.

V koncovkách -ого, -его, čteme г jako [v]: нового /nóvovo/

Měkkou výslovnost souhlásek označují:

1. Ъ – měkký znak.

Д — дь, з — зь, н — нь, р — рь

стал — сталь, кон — конь, ос — ось

2. Písmena Я, Ё, Е, Ю:

Čte se: я = měkká souhláska + a

ё = měkká souhláska + o

е = měkká souhláska + e

ю = měkká souhláska + u

тя [t'a]

дѐ [d'o]

зе [z'e]

лю [l'u]

са — ся, ло — лё, нэ — не

Лес, мяч, лёд, люди.

3. Písmeno И:

ты — ти, ды — ди, вы — ви

Карты — картина, малыш — малина, комары — рисунок.